

Objawienie Jana

Rozdział 17

1. I przyszedł jeden z siedmi aniołów, którzy mieli siedm czas, i mówił ze mną, mówiąc: Chodź, okazać potępienie wielkiej wszetecznicy, która siedzi nad wodami wielkimi, **2.** z którą wszeteczeństwo płodzili królowie ziemie i opili się z wina wszeteczeństwa jej, którzy mieszkają na ziemi. **3.** I zaniósł mię w duchu na puszcze. I widziałem niewiastę siedzącą na czerwonej bestyjej, pełnej imion bluźnierstwa, mającej siedm głów i rogów dziesięć. **4.** A niewiasta przyobleczona była w purpurę i w karmazyn, i uzłożona złotem, i drogim kamieniem, i perłami, mając kubek złoty w ręce swej, pełny brzydlwości i plugastwa wszeteczeństwa swojego. **5.** A na czele swoim imię napisane: Tajemnica, Babilonia wielka, matka wszeteczeństw i brzydlwości ziemie. **6.** I widziałem niewiastę pijaną krwią Świętych i krwią męczenników Jezusowych. A dziwowałem się, ujrzawszy ją, podziwieniem wielkim. **7.** I rzekł mi anioł: Czemu się dziwujesz? Ja tobie powiem tajemnicę niewiasty i bestyjej, która ją nosi, która ma siedm głów i rogów dziesięć. **8.** bestyja, którąś widział, była, a nie jest, a ma wstąpić z przepaści, a pójdzie na zginienie. I zadziwiają się mieszkający na ziemi (których imiona nie są napisane w księgach żywota od założenia świata), widząc bestyję, która była, a nie jest. **9.** A tu jest rozum, który ma mądrość: Siedm głów są siedm gór, na których niewiasta siedzi, i królów siedm jest. **10.** Pięć ich upadło, jeden jest, a drugi jeszcze nie przyszedł, a gdy przydzie, na mały czas ma trwać. **11.** A bestyja, która była, a nie jest, a ta jest ósma, a jest z siedmi, a idzie na stracenie. **12.** A dziesięć rogów, któreś widział, jest dziesięć królów, którzy królestwa jeszcze nie wzięli, ale wezmą moc jako królowie na jedną godzinę za bestyją. **13.** Ci jedną myśl mają i moc: i władzę swoją bestyjej podadzą. **14.** Ci z Barankiem walczyć będą, a Baranek je zwycięży, iż jest Panem nad pany i Królem nad królmi, i którzy z nim są, wezwani, wybrani i wierni. **15.** I rzekł mi: Wody, któreś widział, gdzie wszeteczница siedzi, ludzie są i narody, i języki. **16.** A dziesięć rogów, któreś widział na bestyjej, ci w nienawiści mieć będą wszetecznice i uczynią ją spustoszoną i nagą, i ciało jej będą jeść, a sarnę ogniem spalą. **17.** Abowiem Bóg dał w sercach ich, aby czynili, co się mu podoba, aby dali królestwo swe bestyjej, aźby się wypełniły słowa Boże. **18.** A niewiasta, którąś widział, jest miasto wielkie, które ma królestwo nad królmi ziemie.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.